

ZPRAVODAJ

Okresního výboru KSČM VYŠKOV

Pro potřeby základních organizací KSČM okresu Vyškov

Prosinec/2016

Drazí čtenáři, milé čtenářky,

letos naposled Vás zdravím prostřednictvím Zpravodaje OV KSČM Vyškov. Na konci roku je vždy čas k bilancování. Pokud bych měl zhodnotit uplynulý rok za okresní výbor ve Vyškově, tak bych musel použít dvě slova – „pln práce“. Ať už to bylo na přípravě sjezdu, opravách budovy OV, nebo přípravě voleb a volební kampaně. Za všechnu práci, kterou jste všichni pro KSČM v uplynulém roce odvedli, moc děkuji. Ani v roce 2017, který zanedlouho vystřídá ten letošní, ovšem nesmíme polevit. Čekají nás totiž nejdůležitější ze všech volebních klání. Volby do Poslanecké sněmovny rozhodnou o složení budoucí vlády. Ostatně o strategii, jak na tyto volby jít, aby v nich byla KSČM co nejvíce úspěšná, bude také připravovaná okresní konference, která nás čeká v únoru.

PF 2017

Dovolte, abych Vám ještě jednou poděkoval za přízeň v roce 2016 a zároveň Vám popřál klidné prožití svátků vánočních a po všech stránkách úspěšný rok 2017.

Filip Zachariaš, předseda OV KSČM Vyškov

SBOHEM VELITELI: ODEŠEL FIDEL CASTRO!

Havana, další kubánská města, další města a místa světa ztichla.

Dotlouklo srdce bratra všech vykořisťovaných a utlačovaných, velitele všech revolučních bojovníků a učitele všech, kteří nevystačí s dogmaty neoliberalismu a kteří neztratili svědomí a lidskost.

Fidel Castro zemřel. Zemřel, došel na konec své životní cesty, přežil 12 amerických prezidentů, přežil přes šest stovek pokusů o atentát, odešel a zvítězil. Síla lidské vůle a odvahy prolomila štít útluaku nejen pro jednu nezaměnitelnou osobnost, ale i pro jeden národ a jednu třídu.

Národ a svět vyjadřují slzami, kyticemi, svíčkami a vzkazy své city, vyjadřují, že kus jejich srdce se stal natrvalo historií.

Všechny tyto revoluční pozdravy říkají spolu se slovy smutku Fidelovi sbohem zároveň jasný vzkaz na věčné vítězství! Říkají se slzami v očích svoje ne impériu, ne blokádě, ne imperialismu!

A spolu s jedním malým národem stojí další. Ne jeden. Ale svět! Santa Clara, zátoka sviní, projev v osn, kongres nezúčastněných v havaně, překonání speciálního

období, všechny tato vítězství minulosti musí národ přetavit v nový triumf.

Fyzický odchod neznamená nic, pokud dílo a ideje žijí. A Fidel, to byl heroický dělník hnutí, vynikající bojovník, voják idejí. Slova velkých myšlenek žijí nadále. Fidelův pomník, to není prázdný monument, ale hrdá Kuba, důstojně žijící plnoprávní lidé! Svobodná Kuba bez kapitalismu a bez kapitalistů, bez cizí boty na svém těle, to je ten pomník, to je ten důvod k nenávisti impéria.

Sbohem veliteli, odešel jsi za slavnou armádou, za Che, za Camillem, ale i za Kim Ir Senem, Ho Či Minem, za Sankarou, za všemi těmi, kteří se Leninovou cestou probíjeli k vítězství svobody a porážce kriminálního systému nadvlády a vykořisťování.

Stejně jako započala boj hrstka lidí na granmě, znovu nastoupí hnutí v plné síle, kterou bude prudce rozšiřovat, jako gigantickou sílu atomu – k porážce utlačovatelů, k prospěchu utlačovaných, k dalšímu stupni národní a sociální revoluce, za vyorání hlubší brázdy socialismu. Fidel Castro odešel, v aktuálním čase znovu a znovu uchované myšlenky Marxe, Engelse, Lenina

a kubánského básníka a hrdiny
martího spolu s jedním
nepřekonatelným příkladem
zůstávají.
Netruchleme, bojujeme!
Socialismus nebo smrt, zvítězíme!

pvpravda.cz

OSOBNOST KLEMENTA GOTTWALDA

V souvislosti se sto dvacátým
výročím narození Klementa
Gottwalda jsem dostal mnoho
dotazů nad jeho úlohou v našich
národních dějinách i v dějinách
revolučního a dělnického hnutí.
Hned v úvodu říkám, že každou
osobnost je nutné posuzovat vždy
jen v historických souvislostech.
Můj postoj je dán tím, že jsem
prostudoval mnoho materiálů, a
proto se bude lišit od postoje
současných ideologů kapitalistické
současnosti, kteří jeho osobnost líčí
pouze v negativních barvách.
Pochopitelně z každé postavy našich
národních dějin podle potřeby
manipulace veřejným míněním lze
vyjmout jen určité úseky jejich
života a z kladu udělat zápor, či
naopak. Jsme toho svědky v
současnosti například u Jana Žižky z
Trocnova, Boženy Němcové a

dlouhou dobu třeba u Julia Fučíka.
Tak je tomu pochopitelně i s K.
Gottwaldem, přičemž idol
současných ideologů, V. Havel, je
jednostranně idealizován a jeho
negativní rysy, nepravdy z
polistopadového období či
nedodržování toho, co sám vyhlásil,
tedy jeho »pravdy a lásky« a rovnosti
pro všechny, je zamlčováno.
Klement Gottwald, což nemůže ani
současná propaganda popřít, patří
skutečně mezi nejvýznamnější
postavy 20. století. Stačí si
připomenout to, že po zvolení do
čela tehdejší Komunistické strany
Československa v roce 1929 se
postavil otevřeně ke všem
problémům a stranu, která se ocitla
ve slepé uličce, z ní dokázal vyvést.
Nebylo to vůbec jednoduché. Díky
jeho vedení se strana stala v době
krize a boje proti antisociálním
zákonům tehdejších vlád plně
akceschopná a v evropském
prostředí dokázala zorganizovat
protesty, veřejná vystoupení a další
politickou práci tak, že později, mám
např. na mysli Mosteckou stávkou, se
stala vzorem pro celou Evropu. I
tehdy pod vlivem ne vždy šťastných
rozhodnutí Kominterny, se nedařilo
vše podle našich vnitřních podmínek
a potřeb československého

dělnického revolučního hnutí. Dobové představy o internacionálistu byly svým způsobem podmíněné až naivní. V onom velmi krušném osmatřicátém roku to byl především on, kdo ještě v září dokázal demokratickou, tedy protiústupovou, opozici sjednotit, i když stála na úplně jiných třídních pozicích. Válku prožil v Sovětském svazu. I tady se projevil jeho vliv a taktický postup. Vznik československé jednotky by se bez jeho přičinění neuskutečnil. I jeho zásluhou byla podepsána československo-sovětská smlouva o poválečné spolupráci a vznikl Košický vládní program obnovy. Návrat do vlasti pro něho znamenal nové úkoly ve funkci místopředsedy vlády – svědčí o tom zápisy z jednání o jednotlivých tzv. Benešových dekretech. Jeho uvážlivý a promyšlený postup, jeho argumenty, dokázaly i pravicovou opozici přesvědčit, a tak mohlo vzniknout příkladné demokratické zákonodárství, jaké okolní státy neměly. Ne jinak tomu bylo později po vyhraných volbách. Volby vyhrál po 17 letech ve funkci. Byl zkušený, neuvažoval stereotypně, mohl tehdy pohodlně vytvořit vládu s Fierlingerovými sociálními

demokraty. Nikdo by se tomu nemohl divit. Neudělal to. Postupoval přísně demokraticky a přibral do své vlády další existující politické strany. Únorovému střetu však zabránit nemohl. Vystoupení pravicových stran a demise jejich ministrů pod banální záminkou řešil ústavním způsobem. Společnost v té době takový postup plně pochopila a postavila se za něj. Proto, po abdikaci prezidenta Beneše, on jediný se mohl stát prezidentem republiky. Je škoda, že později, ač s nechutí a dlouhým váháním, přijal koncepci »jediné správné cesty k socialismu«, což byla cesta sovětská. Věděl, že tato cesta vznikla z jiných zkušeností v polofeudální nerozvinuté zemi, jakou bylo porevoluční Rusko. Jeho »česká cesta k socialismu« byla opuštěna. A s ní přišla i teorie »zvyšujícího se třídního boje po vítězství socialismu«. Opět historie dokazuje, že tzv. Teorie zostřujícího se třídního boje nebyl jen problém ČSR, ale obecný problém poválečného světa, můžeme připomenout situaci v Portugalsku, Španělsku, Francii nebo Řecku a také v USA s jejich Mac Cartismen. Byl pod tlakem, zřejmě pochopil, že neměl ustupovat, byť v dobré víře, Josefu

Stalinovi a sovětskému vedení, zkrátilo to jeho život a z toho vyplývající nezákonnosti se staly negativním znamením na jeho odkazu. Dnes, v době sto dvacátého výročí narození Klementa Gottwalda, víme o minulých problémech. Je třeba se z nich poučit a bránit pozitivní momenty ze života toho dělnického vůdce a nebát se ani přiznat chyby, které, žel, poznamenaly i další léta života naší společnosti. Jen málokterá politická strana v dějinách dokázala se z nich poučit. To i naši Komunistickou stranu Čech a Moravy odlišuje od všech společenských sil, které se pokoušejí ovlivňovat náš další vývoj a házejí špinu na cokoli, co je spojeno s naší předlistopadovou minulostí. Neměl jsem v úmyslu se vrátit ke všem aspektům života K. Gottwalda, nakonec jsem o tom již i před deseti lety psal a nemá smysl se opakovat. Jen je potřeba se nebát říkat pravdu a být trvale „čelem k masám“.

Vojtěch Filip

PŘEPISOVÁNÍ HISTORIE SE DAŘÍ

Už vím, proč dostávám tolik dopisů, kde se mne lidé ptají, jak neplatit

koncesionářské poplatky. Zatím jsem jim pořád odpovídal, že se to snad zlepší. Letošní 17. listopad a s ním spojený státní svátek je možné jistě charakterizovat různě. Pro některé byl příležitostí k volání o ohrožení svobody a nezávislosti, pro jiné se stal dnem, ve kterém si připomněli vlastní bilanci uplynulých 26 let, další v překotných komentářích vyslovovali důvody, proč byl takový, jaký byl. Téměř charakteristické se staly výroky, že průběhu státního svátku pomohla skutečnost, že se do oslav nezapojil nejvyšší ústavní představitel výkonné moci - hlava státu (čl. 54 Ústavy). To samotné je ale podivný paradox, že neúčast prezidenta si hlasitě pochvalovali v „mainstreamových“ médiích zejména lidé, kteří na rozdíl od Miloše Zemana zdaleka nebyli přímými účastníky těchto událostí před 27 lety, nebyli na Albertově a nehovořili k davům o týden později na Letenské pláni. Ale svého advokáta si v této souvislosti musí udělat Miloš Zeman sám. Možná i proto, že se přímo v názvech některých článků v internetových mediálních titulech objevily tak vulgární a hrubé výroky, že se i dospělý člověk musí po jejich přečtení buď červenat nebo spíš

odpl...! Nepoměřitelné bylo vzpomínání na skutečnou tragédii a její následky v roce 1939 a ony průvodní „vzpomínky“ na události 17. listopadu 1989. Žel, je fakt, že si již těm, kteří se považují za „vítěze“ podařilo poměrně úspěšně přepsat historii skutečných událostí. Omlouvám se, ale budu muset pro tento článek využít svých právnických znalostí a teorie pro konkrétnost a naplnění zásady latinského právního principu *Audiat et altera pars* – „Budiž vyslyšena i druhá strana“ uvedu konkrétní příklady. V besedě televizní debaty veřejnoprávní ČT 24 byl „okřiknut“ bezpečnostní expert Schneider, který v širší souvislosti připomněl, že Albertov byl před 26 lety organizován pod záštitou MěV SSM. Ex-studentský vůdce Jan Bartuška lživě, ale nekompromisně prohlásil, že nemá pravdu a akce byla organizována nezávislou studentskou iniciativou STUHA. Asi zapomněl, že je oficiální zpráva „vyšetřovací komise“ pro objasnění události 17. listopadu 1989, která byla ustavena FS ČSFR pod vedením Jiřího Rumla. Ta byla na společné schůzi obou sněmoven projednávána a schvalována. Fakta zprávy jsou jasná:... *“akce byla*

postupně, kromě svazáckých orgánů, projednávána i Měst. V KSČ v Praze, následně podle zprávy komise J. Rumla došlo 7. 11. 1989 k politickému schválení akce na ÚV KSČ, což umožnilo následující den podat žádost o povolení ONV Praha 2, který akci povolil.“ Faktem zůstává, že i oficiální „zdroj“ resp. písemný dokument vedení Občanského fóra z devadesátých let, je možné v pořadu veřejnoprávní TV, jejímiž jsme všichni koncesionáři“ negovat jednou větou V. Bartušky, který byl členem předchozí komise vedené Josefem Stankem, která ovšem k tak konkrétním výsledkům nedospěla. Velmi podobně by bylo možné argumentovat na námitky, že „dezorientované centrální orgány KSČ“ se bezprostředně po listopadu 1989 chovaly pasivně, anebo že „moc ležela na ulici“, a orgány KSČ (později KSČS resp. republikových KSČM či KSS) ji nedokázaly uchopit a předaly moc Občanskému fóru resp. VPN, atd., atd. Tyto názory se dnes objevují i u členů a funkcionářů naší strany, nebo těch, kteří stranu již dávno opustili, změnili politický dres (i několikrát...), ale přesto ví, jak se měla strana v stěžejních dnech roku 1989 chovat. Kdyby jich nebylo

tolik, bylo by možné to přejít jednoduchou otázkou, kde jsi byl v kritických dnech tohoto období, soudruhu, právě Ty? O co opíráš svoji nelítostnou kritiku? Ale nechám to jako řečnickou otázku těm, kteří stejně jako před listopadem 89 KSČ, tak nyní, dělají špatné jméno úplně jiným politickým stranám. Stačí velice stručně připomenout: Národní fronta nefungovala. Postup změn byl velmi dynamický až překotný a ani nemohl být pod dostatečnou kontrolou jak orgánů rychle se obměňující KSČ, tak i vedení OF a už vůbec ne Shromáždění politických stran a hnutí, které nahradilo ÚV Národní fronty (!). Do jeho čela byl postaven poslanec FS ČSFR Josef Bartončík (Československá strana lidová), ale byla proti němu vyvolána aféra, a tak „shromáždění“ prakticky svůj podíl na řízení státu nikdy nepřevzalo. Příležitost v něm sice dostaly i všechny nové strany, mnohdy s dodnes ve všech volbách kandidujícími „politickými křiklouny“ (M. Sládek apod.). Nejvyšší orgány ÚV KSČ bezprostředně po 17. listopadu 1989, žel, nejednaly jednotně a na nespokojenost lidí (národa) pak reagovaly spíše formálně a tedy

špatně. Přesto je legitimní uvést, že vývoj událostí byl následně v průběhu listopadových a prosincových dní 1989 velmi otevřeně diskutován vedením KSČ a státu s představiteli ustaveného Občanského fóra (vedeného V. Havlem). Výsledkem byly „kulaté stoly“ (nejen mezi nejvyššími představiteli - ale časem i v krajích a okresech). Výsledkem těchto jednání vedených v zájmu celospolečenského konsensu byla i změna Ústavy ČR /vypuštění vedoucí úlohy KSČ/ a postupná rekonstrukce zákonodárných sborů! Odvolání poslanců a následné kooptace proběhly svým způsobem protiústavně nebo na hraně ústavy a KSČ o tom rozhodla poměrně operativně hned na prosincovém sjezdu 1989, kde byla schválena i omluva Komunistické strany veřejnosti, od počátků jejího prvního zveřejnění již následně mediálně zamlčovaná. I z této malé chronologie událostí před více než čtvrt stoletím lze vyvodit jediný závěr, kdyby bylo veřejné mínění v průběhu listopadových dnů 1989 bičováno emocemi, vulgaritou, neobjektivností a „přepisováním“ historie tak, jak to můžeme pozorovat dnes, tak by před těmi 26

roky možná byl výsledek jiný, mnohem drsnější! Demokracie tady zatím snad je, dává každému z nás stejné šance – kandidovat i zvolen může být kdokoliv. Demokracii ohrožují jen ti, kteří svou lež vydávají za pravdu všech. Demokracii totiž nelze zneužívat pro ambice kohokoliv, je nejvíce ohrožována jejím nelegitimním vulgarizováním a anarchií!

Vojtěch Filip

ZASEDÁNÍ VYŠKOVSKÉHO ZASTUPITELSTVA

Vážení čtenáři,
dne 14.listopadu se konalo XII. jednání Zastupitelstva města Vyškova, tentokráte na místo tradičního sálu Besedního domu, v zasedací místnosti Zastupitelstva města Vyškova v prostorách Městského úřadu. Veřejné jednání se na rozdíl od ostatních vícečlenných politických klubů konalo za účasti všech čtyřech zvolených zastupitelů za KSČM. Na programu jednání nebyly důležité otázky týkající se chodu města, či jeho zásadního rozvoje. Všichni přítomní byli seznámeni s problematikou rušení nočního klubu v souvislosti s účinností novely zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Dále bylo na programu jednání poskytnutí individuálních dotací jednotlivým příspěvkovým organizacím města Vyškova. Přítomní zastupitelé byli informováni o počtu dětí v mateřských školkách, zřízených městem Vyškov.

**Za klub zastupitelů
KSČM Petr Nováček**

OV KSČM VYŠKOV

Telefon:

725 646 076,

e-mail: ov.vyskov@kscm.cz

<http://www.vyskov.pohled-zleva.cz>;

www.facebook.com/kscm.vyskov